

การเรียนรู้จากการแบ่งปันข่าวประเสริฐของเปาโลในเอเธนส์ (กิจการ 17) สตีฟ เทย์เลอร์

อัครสาวกเปาโลเป็นตัวอย่งให้เราเห็นว่าเราควรแบ่งปันข่าวประเสริฐของพระเยซูอย่างไร ในกิจการ 17 เราสามารถเรียนรู้บทเรียนสำคัญ 4 ประการ:

1. เปาโลรู้ความคิดของผู้ฟัง
2. เปาโลยืนยันและเชื่อมโยงกับสิ่งที่เขายืนยันได้
3. เปาโลทำทนายสิ่งที่ไม่เป็นความจริง - เผชิญหน้า/แก้ไข (แม้จะต้องถูกต่อต้าน - จำคุก ตาย)
4. เปาโลแก้ไขและทำทนายสิ่งที่ผู้ฟังรู้จักก่อน... แล้วค่อยนำสิ่งใหม่มา (พระเยซูและการฟื้นคืนพระชนม์)

กิจการ 17:21 - 34

21 ...(เพราะชาวเอเธนส์กับชาวต่างประเทศซึ่งอาศัยอยู่ที่นั่นไม่สนใจเรื่องอะไรนอกจากจะกล่าวหรือฟังสิ่งใหม่ๆ)

22 เปาโลจึงยืนขึ้นกลางสภาอาเรโอปากัสแล้วกล่าวว่า "นี่แน่ะ ท่านทั้งหลายที่เป็นชาวเอเธนส์ ข้าพเจ้าเห็นว่าพวกท่านเป็นคนเคร่งศาสนาในทุกด้าน

23 เพราะว่าจะขณะข้าพเจ้าเดินไปรอบๆ เมืองและสังเกตเห็นสิ่งของท่านนมัสการนั้น ข้าพเจ้าพบแท่นหนึ่ง มีคำจารึกว่า 'แต่พระเจ้าที่ 'ไม่รู้จัก' เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงมาประกาศให้พวกท่านรู้ถึงพระเจ้าองค์ที่ท่านไม่รู้จักแต่ยังมีนมัสการอยู่

24 พระเจ้าผู้ทรงสร้างโลกกับสิ่งทั้งปวงที่มีอยู่ในนั้น เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก พระองค์ไม่ได้สถิตในวิหารที่มนุษย์สร้างขึ้น

25 พระองค์ไม่จำเป็นต้องให้มือมนุษย์มารับใช้ราวกับว่ามีความต้องการสิ่งหนึ่งสิ่งใด เพราะพระองค์ต่างหากที่ทรงเป็นผู้ประทานชีวิตและลมหายใจและสิ่งสารพัดแก่คนทั้งปวง

26 พระองค์ทรงสร้างมนุษย์ทุกชาติมาจากคนๆ เดียวให้อยู่ทั่วพิภพโลก และทรงกำหนดเวลาและเขตแดนให้เขาทั้งหลายอยู่ด้วย

27 เพื่อพวกเขาจะได้แสวงหาพระเจ้าและมุ่งหวังจะค้นหาและพบพระองค์ ที่จริงพระองค์ไม่ทรงอยู่ห่างไกลจากเราทุกคนเลย

28 เพราะว่า 'เรามีชีวิต และไหวตัว และเป็นอยู่ในพระองค์' ตามที่กวีบางคนในพวกท่านกล่าวว่า 'แท้จริงเราเป็นเชื้อสายของพระองค์'

29 เพราะฉะนั้นเมื่อเราเป็นเชื้อสายของพระเจ้าแล้ว เราก็ไม่ควรถือว่าพระเจ้าทรงเป็นทอง เงิน หรือหิน ซึ่งเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นจากศิลปะและความคิดของมนุษย์

30 ในเวลาที่มนุษย์ยังขาดความรู้ พระเจ้าไม่ทรงถือโทษ แต่บัดนี้ พระเจ้าตรัสสั่งมนุษย์ทั้งปวงทั่วทุกแห่งให้กลับใจใหม่

31 เพราะพระองค์ทรงกำหนดวันหนึ่งไว้แล้ว ในวันนั้นพระองค์จะทรงพิพากษาโลกตามความชอบธรรมโดยบุคคลที่พระองค์ทรงกำหนดไว้ และพระเจ้าทรงให้คนทั้งปวงมีความมั่นใจในเรื่องนี้โดยทรงให้บุคคลผู้นั้นเป็นขึ้นจากตาย"

32 เมื่อคนทั้งหลายได้ยินเรื่องการเป็นขึ้นจากตาย บางคนก็เยาะเย้ย แต่บางคนกล่าวว่า “เราจะคอยฟังท่านกล่าวเรื่องนี้ต่อไปอีก”

33 แล้วเปาโลจึงจากพวกเขาไป

34 แต่มีบางคนติดตามเปาโลและเชื่อถือ ท่ามกลางคนเหล่านั้นมีติโตนัสผู้สืบทอดมาชิกสภาอาเรโปกัส กับหญิงคนหนึ่งชื่อดามาริส และคนอื่นๆ อีกจำนวนหนึ่ง

หลักการ

หลักการสำคัญที่เปาโลใช้เสมอเมื่อแบ่งปันพระกิตติคุณระบุไว้ใน 2 โครินธ์ 10:4 - 5

“เพราะว่าอาวุธของเราที่ใช้สู้รบไม่ใช่แบบมนุษย์ แต่เป็นยุทธธานุภาพจากพระเจ้าที่จะทำให้ลายบ่อมปราการได้ คือทำลายเหตุผลปลอมทั้งหลาย และความเย่อหยิ่งทุกรูปแบบที่ตั้งตัวขึ้นขัดขวางความรู้ของพระเจ้า และจะยึดกุมความคิดทุกประการให้มาเชื่อฟังพระคริสต์”

เปาโลเข้าใจความคิดของผู้ฟัง แล้วปรารถนาที่จะ “ยึดกุมความคิดทุกประการให้มาเชื่อฟังพระคริสต์”

การรู้จักบริบท

ในการ “ยึดกุมความคิดทุกประการให้มาเชื่อฟังพระคริสต์” เปาโลจำเป็นต้องรู้จักบริบทและความคิดของผู้คนที่เขากำลังพูดคุยด้วย เอเธนส์เป็นเมืองใหญ่และเป็นศูนย์กลางที่สำคัญของวัฒนธรรม ปรัชญา และการศึกษา เอเธนส์เป็นบ้านของนักปรัชญาผู้ยิ่งใหญ่หลายคน เช่น ไสกราตีส เพลโต (ผู้ก่อตั้งสำนักคิดที่เรียกว่าอะคาเดมี) และอริสโตเติล ในช่วงเวลานั้น กรีกเป็นส่วนหนึ่งของจักรวรรดิโรมัน คำสอนของซีเซโร นักกฎหมายและนักปราศรัยชาวโรมันผู้ยิ่งใหญ่ เป็นที่รู้จักกันดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากงานเขียนเรื่อง "The Academic" ของเขา

"The Academic" ของซีเซโร

ซีเซโรกล่าวว่าเราไม่สามารถพิสูจน์ได้ว่าพระเจ้ามีอยู่จริง เพราะโดยพื้นฐานแล้วไม่มีหลักฐานเพียงพอ ซึ่งทำให้บางคนละเลยแนวคิดเรื่องพระเจ้าหรือพระเจ้าหลายองค์โดยสิ้นเชิง แต่ยังทำให้บางคนเปิดใจยอมรับสิ่งใหม่ ๆ หรือฟังอะไรที่อาจเป็นหลักฐานใหม่ ๆ เกี่ยวกับพระเจ้า เราเห็นได้ชัดจากข้อ 21 ว่าเปาโลกำลังพูดกับกลุ่มที่สองนี้อยู่

* เปาโลยืนยันความเคร่งศาสนาของพวกเขาในข้อ 22: “ข้าพเจ้าเห็นว่าพวกท่านเป็นคนเคร่งศาสนาในทุกด้าน”

- * เปาโลยังอธิบายให้พวกเขาฟังด้วยว่า เวลาแห่งความไม่รู้จักสิ้นสุดลงแล้ว เพราะพระเจ้าทรงเปิดเผยพระองค์เอง ข้อ 30 "ในเวลาที่มีมนุษย์ยังขาดความรู้ พระเจ้าไม่ทรงถือโทษ..."

มีเทพเจ้าหลายองค์ (พหุเทวนิยม) รูปเคารพ และวิหารมากมาย

พวกเขายังเปิดรับเทพเจ้าหลายองค์ ดังนั้นเอเธนส์จึงมีแท่นบูชาและวิหารมากมายที่สร้างขึ้นเพื่อบูชาเทพเจ้าต่างๆ โดยหวังว่าจะช่วยเอาใจและได้รับประโยชน์บางอย่างจากเทพเจ้าเหล่านั้น พวกเขายังมี "แท่นบูชาสำหรับเทพเจ้าที่ไม่รู้จัก" เพื่อในกรณีที่พวกเขาละเว้นเทพเจ้าองค์หนึ่งไปโดยไม่ได้ตั้งใจ เนื่องจากพวกเขาปรารถนาที่จะเอาใจเทพเจ้าทั้งหมด

- * เปาโลใช้สิ่งที่มีอยู่แล้วในบริบทของตนและใช้เพื่ออ้างถึงพระเจ้าที่แท้จริง... ข้อ 23 "ข้าพเจ้าพบแท่นหนึ่ง มีคำจารึกว่า 'แด่พระเจ้าที่ไม่รู้จัก' เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงมาประกาศให้พวกท่านรู้จักพระเจ้าองค์ที่ท่านไม่รู้จักแต่ยังมีสักการอยู่" สิ่งนี้มีความสำคัญเนื่องจากเปาโลพยายามเชื่อมโยงกับสิ่งที่มีอยู่แล้วหรือคุ้นเคยในบริบทของพวกเขา

เปาโลอยู่บนเนินมาร์ส หรือเอเรโอพากัส ซึ่งมองเห็นวิหารพาร์เธนอนอันงดงาม ซึ่งเป็นอาคารที่งดงามที่สุดแห่งหนึ่งในโลกที่รู้จัก และอุทิศให้กับเทพีเอเธนา ที่เนินมาร์สเปาโลและผู้ฟังของเขาสามารถมองเห็นวิหารนี้ และวิหารอื่นๆ มากมายของเอเธนส์

- * เปาโลเผชิญหน้ากับลัทธิพหุเทวนิยมในข้อ 24 "พระเจ้าผู้ทรงสร้างโลกกับสิ่งทั้งปวงที่มีอยู่ในนั้น เป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งฟ้าสวรรค์และแผ่นดินโลก" นั่นก็คือมีพระเจ้าสูงสุดเพียงองค์เดียวเท่านั้น
- * เปาโลเผชิญหน้ากับความคิดที่ว่าพระเจ้าทรงอาศัยอยู่ในวิหารในข้อ 24 เช่นกัน "พระองค์ไม่ได้สถิตในวิหารที่มนุษย์สร้างขึ้น"
- * เปาโลคัดค้านแนวคิดเรื่องรูปเคารพในข้อ 29 "ไม่ควรถือว่าพระเจ้าทรงเป็นทอง เงิน หรือหิน ซึ่งเป็นสิ่งที่สร้างขึ้นจากศิลปะและความคิดของมนุษย์"

พวกเอพิคุเรอส์ (Epicureans)

พวกเอพิคิวเรียนมีความเชื่อว่า หากเทพเจ้ามีอยู่จริง เทพเจ้าเหล่านั้นจะอาศัยอยู่ห่างไกลมาก ไม่เกี่ยวข้อง และแยกตัวจากชีวิตประจำวัน พวกเขาเชื่อว่าผู้คนควรดำเนินชีวิตอย่างพอประมาณ มีความสุข และไม่ต้องกังวล พวกเขาเห็นด้วยกับเปาโลที่ว่าไม่ควรบูชารูปเคารพ เพราะเทพเจ้าอยู่ห่างไกลและไม่ต้องการอะไรจากเราเลย (ดูข้อ 24-25)

- * เปาโลเผชิญหน้าและแก้ไขพวกเขาโดยบอกว่าพระเจ้าไม่ได้อยู่ห่างไกล... ข้อ 27 "ที่จริงพระองค์ไม่ทรงอยู่ห่างไกลจากเราทุกคนเลย" และพระองค์ต้องการให้คนรู้จัก "เพื่อพวกเขาจะได้แสวงหาพระเจ้าและมุ่งหวังจะค้นหาและพบพระองค์"

พวกสโตอิก (Stoics)

พวกสโตอิกเชื่อว่ามีชีวิตอันศักดิ์สิทธิ์ (โลโกส) อยู่ในตัวเราทุกคน พวกเขาไม่เชื่อว่าชีวิตนี้คือบุคคล แต่เป็น "หลักการอันเย็นชา" ที่สามารถทำให้เราเข้มแข็ง ทำให้เรา "ไม่หวั่นไหว" และสามารถทนต่อทุกสิ่งได้

- * เปาโลยืนยันพวกเขาโดยอ้างถึงกวีของพวกเขาเอง (อาราทัส) ในข้อ 28 'เรามีชีวิต และไหวตัว และเป็นอยู่ในพระองค์' ตามที่กวีบางคนในพวกท่านกล่าวว่า 'แท้จริงเราเป็นเชื้อสายของพระองค์' ในการอ้างถึงกวีของเขา เปาโลเชื่อมโยงกับสิ่งที่พวกเขารู้จัก แต่ไม่จำเป็นต้องหมายความว่าในลักษณะที่อาราทัสตั้งใจ แต่ในความหมายที่ว่าเราทุกคนถูกสร้างขึ้นตาม "พระฉายาของพระเจ้า" เหมือนในปฐมกาล 1
- * นอกจากนี้ เปาโลยังเผชิญหน้ากับความคิดของพวกเขาโดยระบุว่าพระเจ้าไม่เพียงเป็น "หลักการ" เท่านั้น แต่เป็นบุคคลที่เราสามารถรู้จักได้ ข้อ 27 "มุ่งหวังจะค้นหาและพบพระองค์"

ประกาศสิ่งใหม่

จนถึงตอนนี้ เปาโลได้โต้ตอบกับความคิดและมุมมองที่มีอยู่แล้วของผู้ฟัง และเราไม่ต้องสงสัยเลยว่าได้รับความสนใจอย่างเต็มที่จากพวกเขา แต่จากนี้ไปเปาโลเปลี่ยนแนวของการนำเสนอโดยเริ่มพูดถึงสิ่งใหม่:

- * ในข้อ 30-31 เปาโลบอกพวกเขาว่าพระเจ้ากำลังทิ้งความไม่รู้ในอดีตไว้ข้างหลัง แต่ตอนนี้ "พระเจ้าตรัสสั่งมนุษย์ทั้งปวงทั่วทุกแห่งให้กลับใจใหม่" พระเจ้าได้ทรงกำหนดเวลาให้มนุษย์ต้องรายงานตัว พระเจ้าจะเข้ามาแทรกแซงเพื่อตัดสินและแก้ไขสิ่งต่างๆ พระองค์ทรงเป็นใหญ่ พระองค์ทรงเกี่ยวข้อง พระองค์ทรงมีคำตอบสำหรับปัญหาที่เรา กำลังเผชิญอยู่ เปาโลจึงพูดถึงพระเยซูและ "การเป็นขึ้นจากตาย" (ภาษากรีก: 'อะนาสตาซิส' หมายถึงการฟื้นคืนชีพของร่างกาย ไม่ใช่แค่ชีวิตหลังความตายเท่านั้น) พวกเขาเชื่อว่าเป็นเรื่องธรรมดาที่วิญญาณเป็นวัตถุ ดังนั้นจึงตายไปพร้อมกับร่างกายจึงไม่มีชีวิตหลังความตาย พวกสโตอิกเชื่อในความ

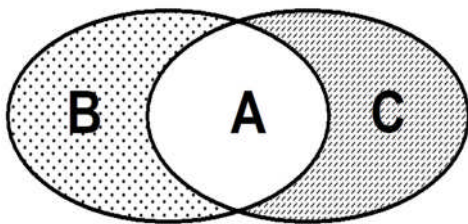
เป็นอมตะของวิญญาณ แต่ไม่ใช่การฟื้นคืนชีพของร่างกาย แนวคิดเรื่อง "การเป็นขึ้นจากตาย" (อะนาตาซิส) เป็นสิ่งแปลกใหม่สำหรับพวกเขาโดยสิ้นเชิง

ผลของการเทศนาของเปาโลคือบางคนเชื่อ บางคนไม่เชื่อ ตามที่ระบุไว้ในตอนต้นของบทความนี้ มีบทเรียนอย่างน้อยสี่ประการที่เราสามารถเรียนรู้จากเปาโล:

1. เปาโลรู้ความคิดของผู้ฟัง
2. เปาโลยืนยันและเชื่อมโยงกับสิ่งที่เขายืนยันได้
3. เปาโลทำทนายสิ่งที่ไม่เป็นความจริง - เષฐินหน้า/แก้ไข (แม้จะต้องถูกต่อต้าน - จำคุก ตาย)
4. เปาโลแก้ไขและทำทนายสิ่งที่ผู้ฟังรู้จักก่อน... แล้วค่อยนำสิ่งใหม่มา (พระเยซูและการฟื้นคืนพระชนม์)

เราจะทำสิ่งที่คล้ายกันในบริบทไทยได้อย่างไร

สำหรับเราในประเทศไทยในศตวรรษที่ 21 ผู้ฟังของเราค่อนข้างแตกต่างจากผู้ฟังที่เปาโลเผชิญในกรุงเอเธนส์เมื่อ 2,000 ปีที่แล้ว แต่หลักการที่เปาโลใช้มีความคล้ายคลึงกัน โดยเฉพาะ **"ยึดกุมความคิดทุกประการให้มาเชื่อฟังพระคริสต์"** เมื่อเราแบ่งปันพระกิตติคุณ เราต้องตระหนักถึงสิ่งที่ผู้ฟังเข้าใจและไม่เข้าใจ เราต้องปรับสิ่งที่เรากำลังพูดเพื่อให้ความจริงของพระกิตติคุณถูกสื่อสารและเข้าใจได้อย่างชัดเจน ความแตกต่างระหว่างสิ่งที่พระคัมภีร์ตั้งใจจะสื่อสารเป็นความจริงกับสิ่งที่ผู้ฟังเข้าใจหรือเข้าใจผิดสามารถอธิบายได้ด้วยแผนภาพต่อไปนี้:

$$\text{ความจริง} = A + B$$

$$\text{ความเชื่อ/ความเข้าใจ} = A + C$$

สรุป... ขาด B ได้เพิ่ม C

สรุปแล้ว เปาโลรู้จักผู้ฟังของเขาอย่างดี เปาโลรู้จักส่วน A B และ C ของผู้ฟัง เราควรทำเช่นเดียวกัน เราจะต้องรู้จักส่วน A B และ C ของผู้ฟังในบริบทไทย แล้วปรับข้อความให้เหมาะสมเพื่อผู้ฟังจะเข้าใจความ

จริงอย่างบริบูรณ์และถูกต้อง นี่คือนสิ่งที่ควรทำทนายคริสเตียนเราอย่างต่อเนื่อง และหวังว่าจะจุดประกายให้มีผู้เขียนบทความ หนังสือ และงานวิจัยต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้พวกเราประกาศเช่นเดียวกับเปาโลได้ในอนาคต "ยึดกุมความคิดทุกประการให้มาเชื่อฟังพระคริสต์"